

melde sig, lave nogle gode, sunde ordninger, og så kan alle eleverne være med. Så det er den her frivillighed, som jeg synes at man skal udnytte. Forældrene kan gøre det på deres egne arbejdspladser, så mener jeg også, at de kan snakke med skolebestyrelsen og de andre forældre og blive enige om at lave en lige så god ordning for deres børn henne i skolen.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg er endnu en gang enig med fru Ritt Bjerregaard i, at det ikke er nok, for hvis engagementet ude på den enkelte institution, i den enkelte familie, på den enkelte skole ikke findes, er det jo fuldstændig ligegyldigt, hvad vi stiller til rådighed her.

Med hensyn til om ting er decentrale eller centrale: Jeg har forstået forslaget sådan, at hvis nogle engagerede mennesker på en institution ønsker at etablere en madordning, så kan de ifølge fru Ritt Bjerregaards forslag søge en central pulje, måske få et ja og så gå i gang.

Var det ikke en idé, at disse engagerede mennesker først enten overbeviste forældrekredsen til de børn, der er der, eller institutionsbestyrelsen eller kommunalbestyrelsen om, at det var en god idé at finansiere det? Eller tror fru Ritt Bjerregaard, at de danske kommunalbestyrelser, skolebestyrelser, forældre har mindre ansvarlighed med hensyn til det her, end vi har her i Folketinget? Hvis man ikke engang kan overbevise dem dér, hvordan søren skulle man så via en central pulje få overbevist nogle andre mennesker om, at de skal tildele penge til det?

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Tænke sig at fru Carina Christensen mener, at børnene har et valg i dag. Det er da en utrolig påstand. Børn har jo overhovedet ikke et valg i dag. De børn, der siger ja og enormt gerne vil have et tilbud på skolen, har ikke sådan et tilbud. De har ikke engang nogen særlig indflydelse i forhold til at få det.

KL 17.55

Det er da utroligt at skulle høre på, at det kan sammenlignes med, at forældre på en arbejdsplads har en sådan mulighed, og så skulle børnene så have noget tilsvarende! De har jo netop ikke de muligheder. Og selv hvis de gerne ville have det, så har de ikke mulighed for det. Så det halter fuldstændigt at sige, at det i virkeligheden ville være det samme.

Så vil jeg sige til hr. Henrik Vestergaard, at noget af det, der er problemet omkring mad på skolerne, er, at danske skoler ikke er indrettet til det. Og det vil sige, at det er meget svært for en række skoler, selv om de gerne vil, at gå ind i det, da noget af det er bekosteligt. Det betyder, at man skal have lavet nogle faciliteter, som selvfølgelig lever op til de krav, vi stiller. Og det kan være svært for en kommune, som i øvrigt i forvejen er udsultet af regeringen, at afse penge til det.

Da vi i Socialdemokratiet anser det for at være vigtigt, at der sker noget på det her område, har vi foreslået en beskedent pulje, som man kan gå ind og søge, hvis man går i gang og er interesseret i et sådant projekt, sådan at man bl.a. vil kunne få etableret sådan nogle ordninger. Det er simpelt hen ikke nok med vejledning og rådgivning. Der er nødt til at være nogle penge, der kan hjælpe de pågældende, sådan at de kommer i gang. Det var selvfølgelig også derfor, der var så utrolig mange ansøgninger, da der blev åbnet for en sådan pulje. Vi ser meget gerne, at et sådant arbejde kan fortsætte.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af erhvervskort (udvidet næringsbrev) til indehavere af fødevarer virksomheder samt virksomheder omfattet af restaurationsloven.

Af Ritt Bjerregaard (S) m.fl.
(Fremsat 21/1 2003).

Forslaget sattes til forhandling.